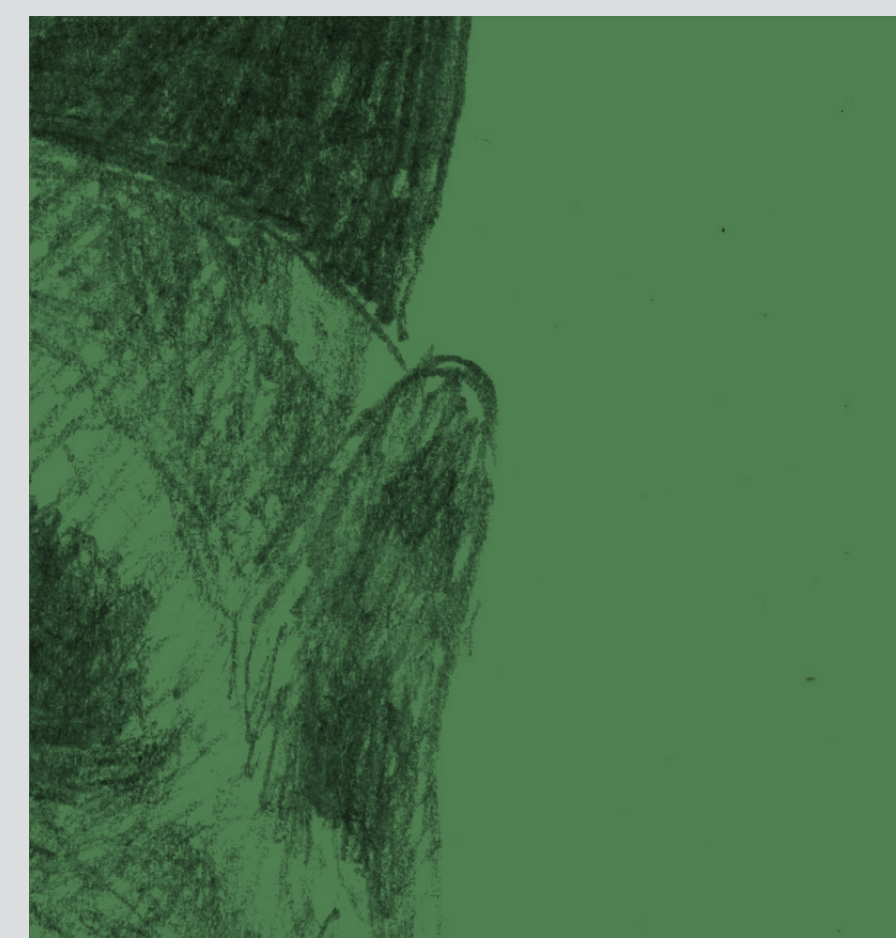
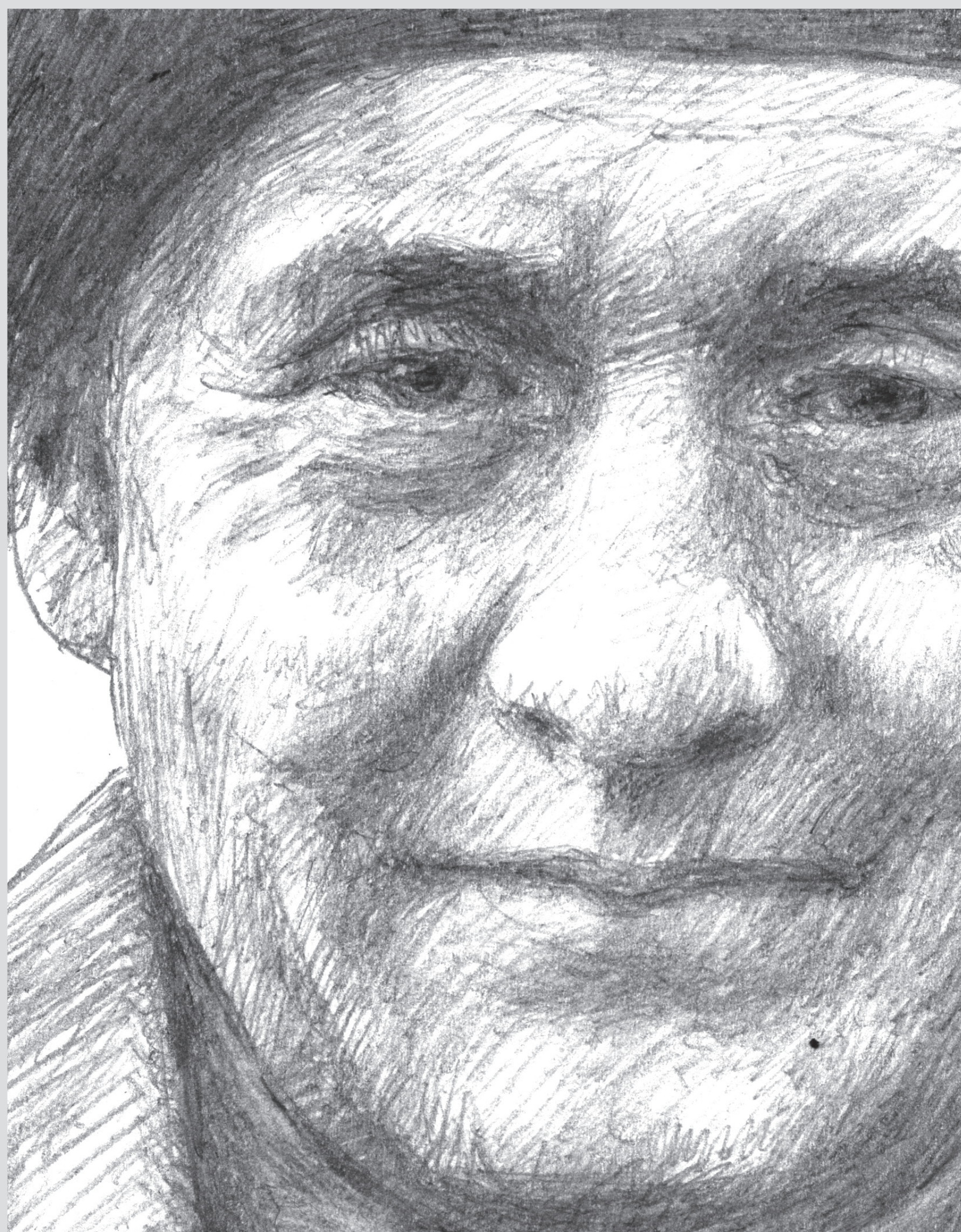
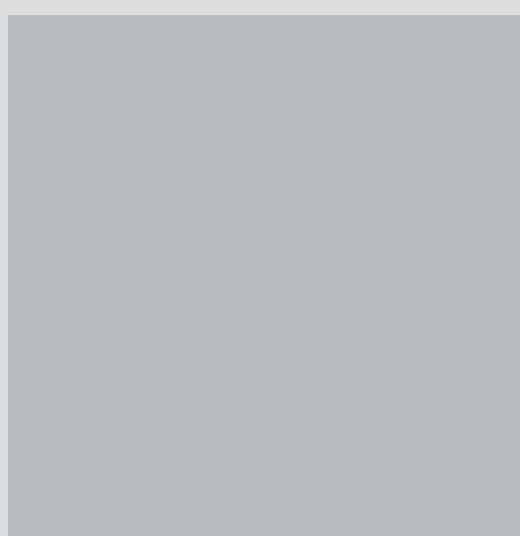
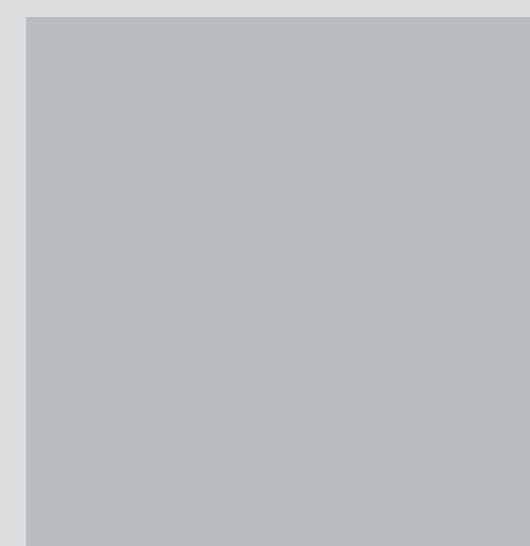
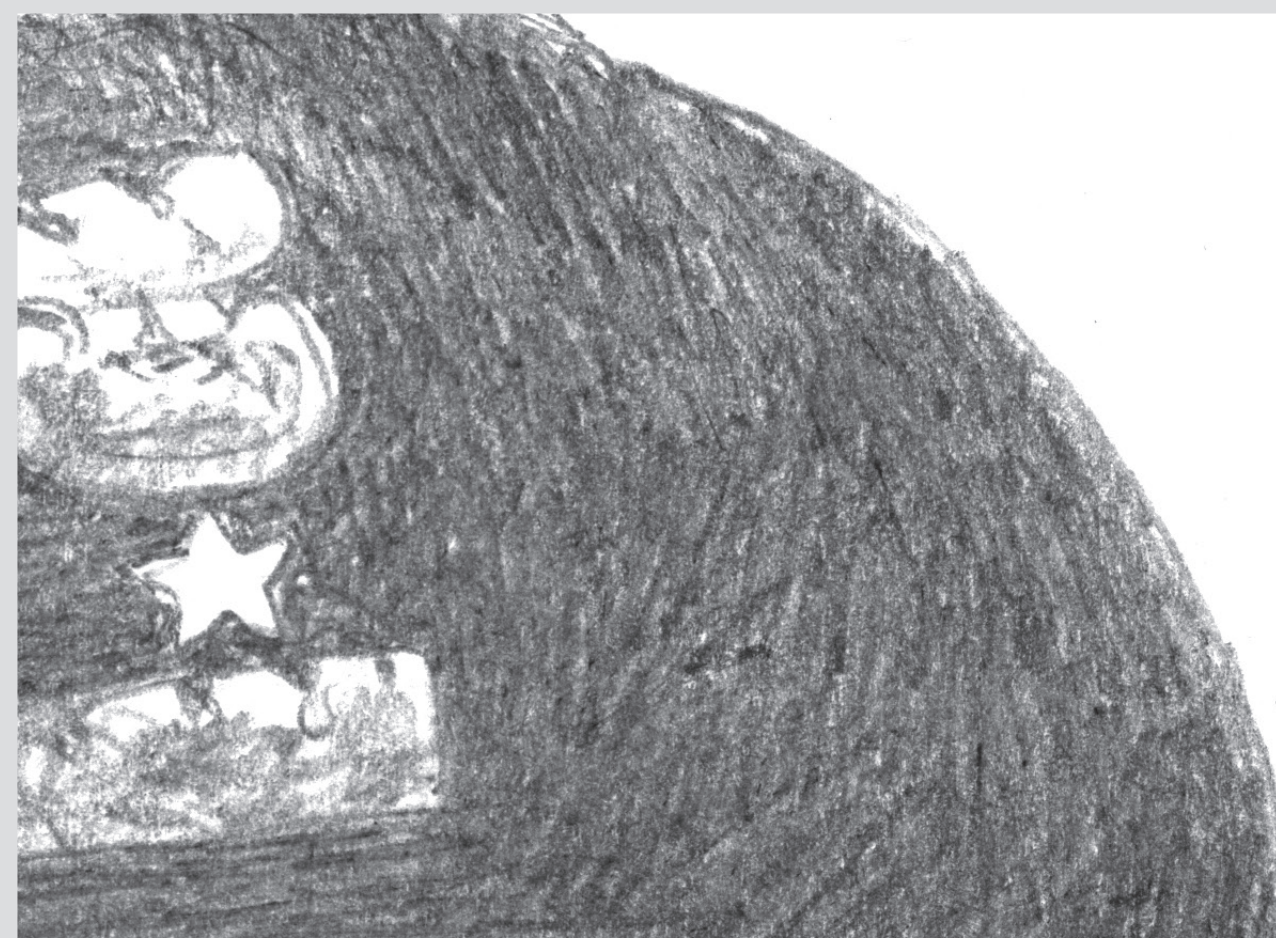
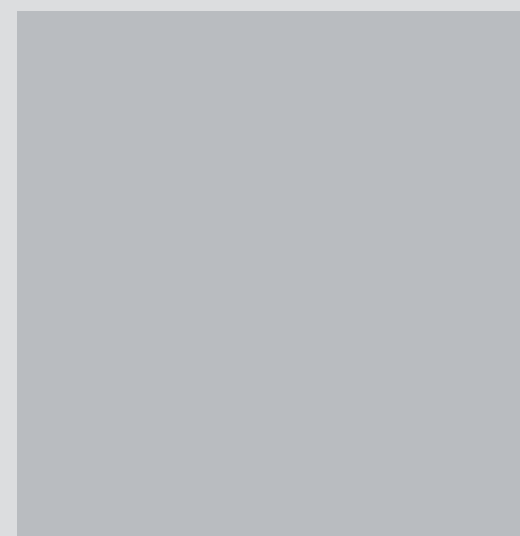
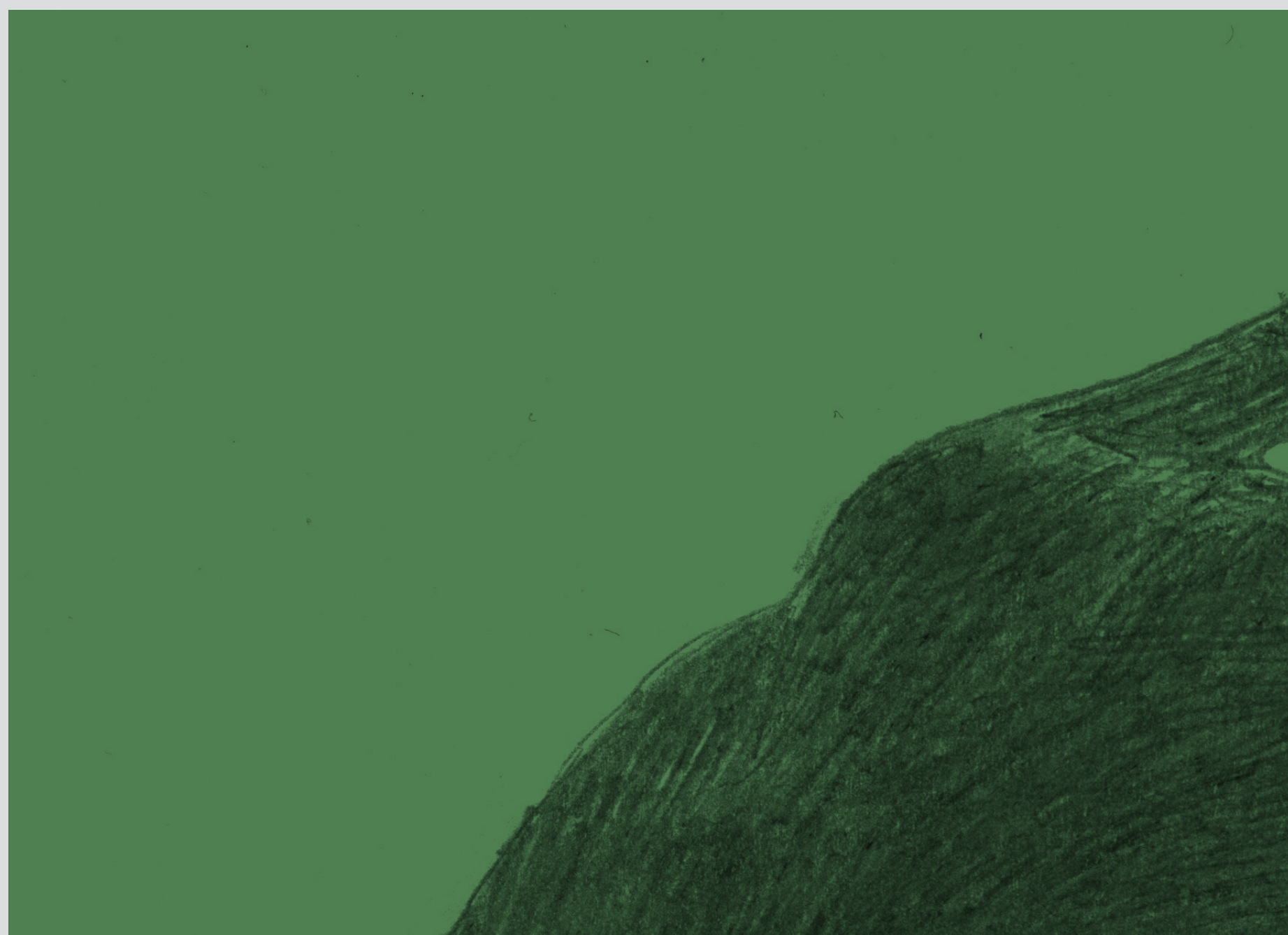
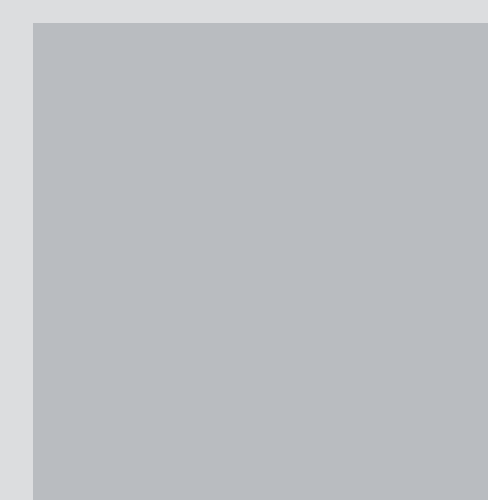
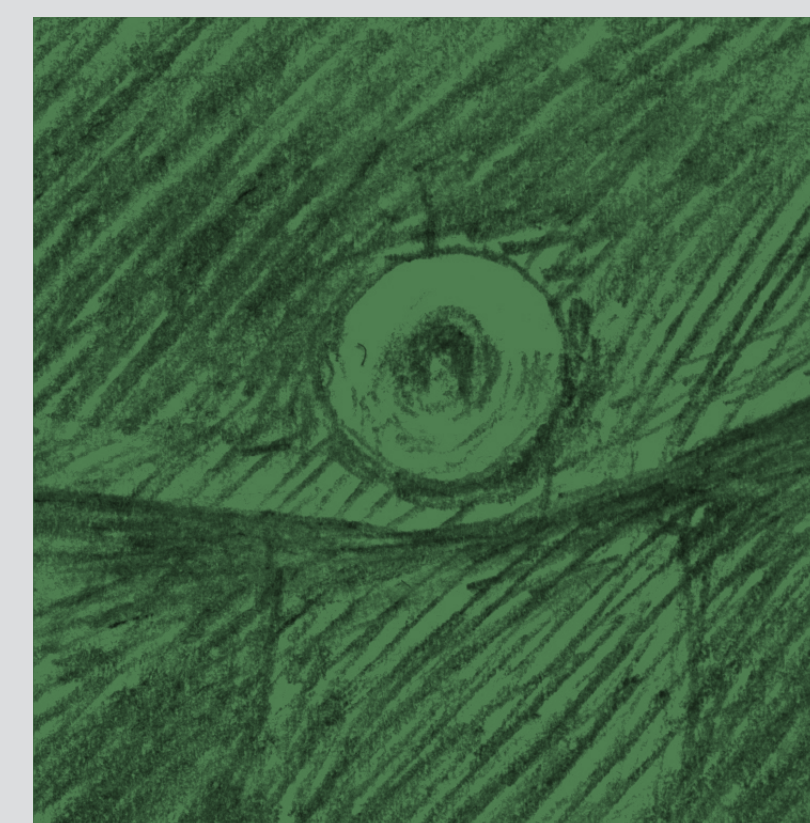
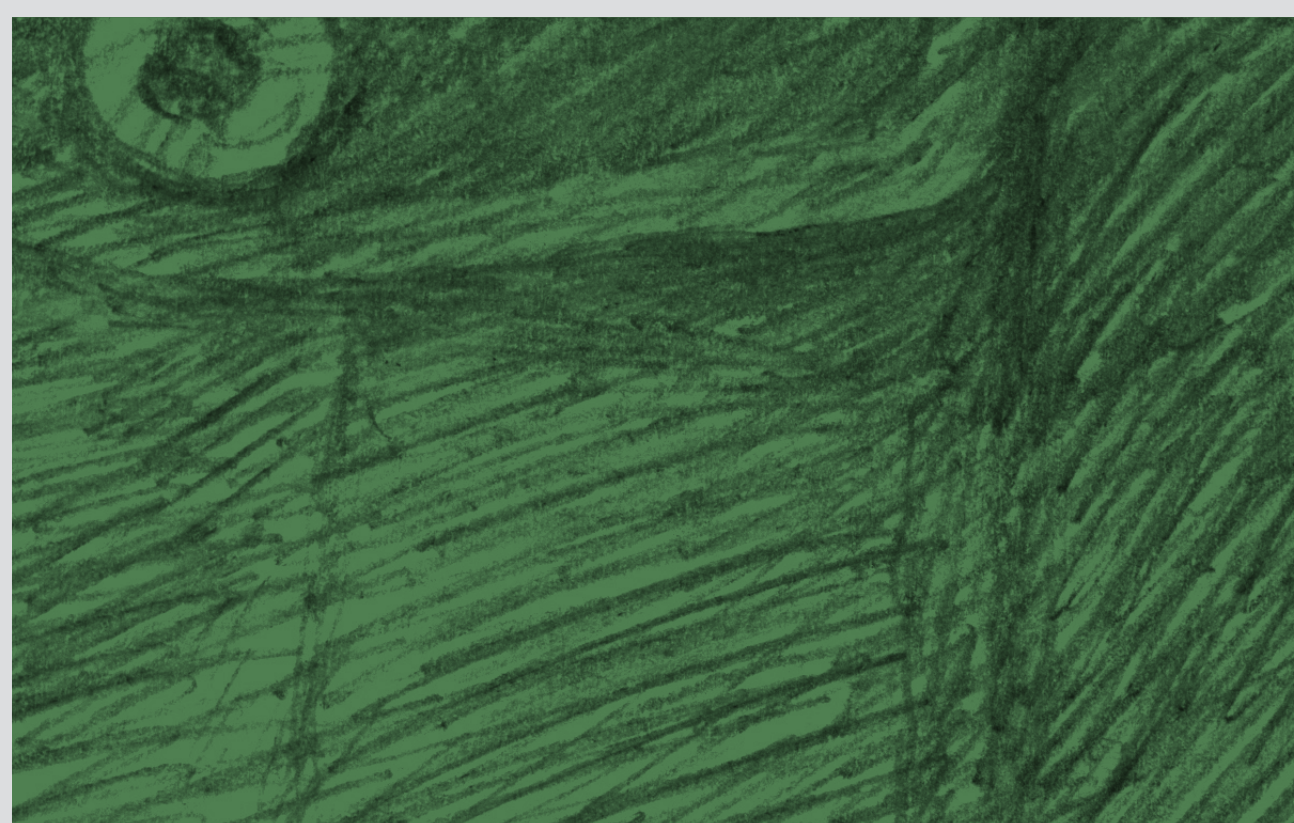
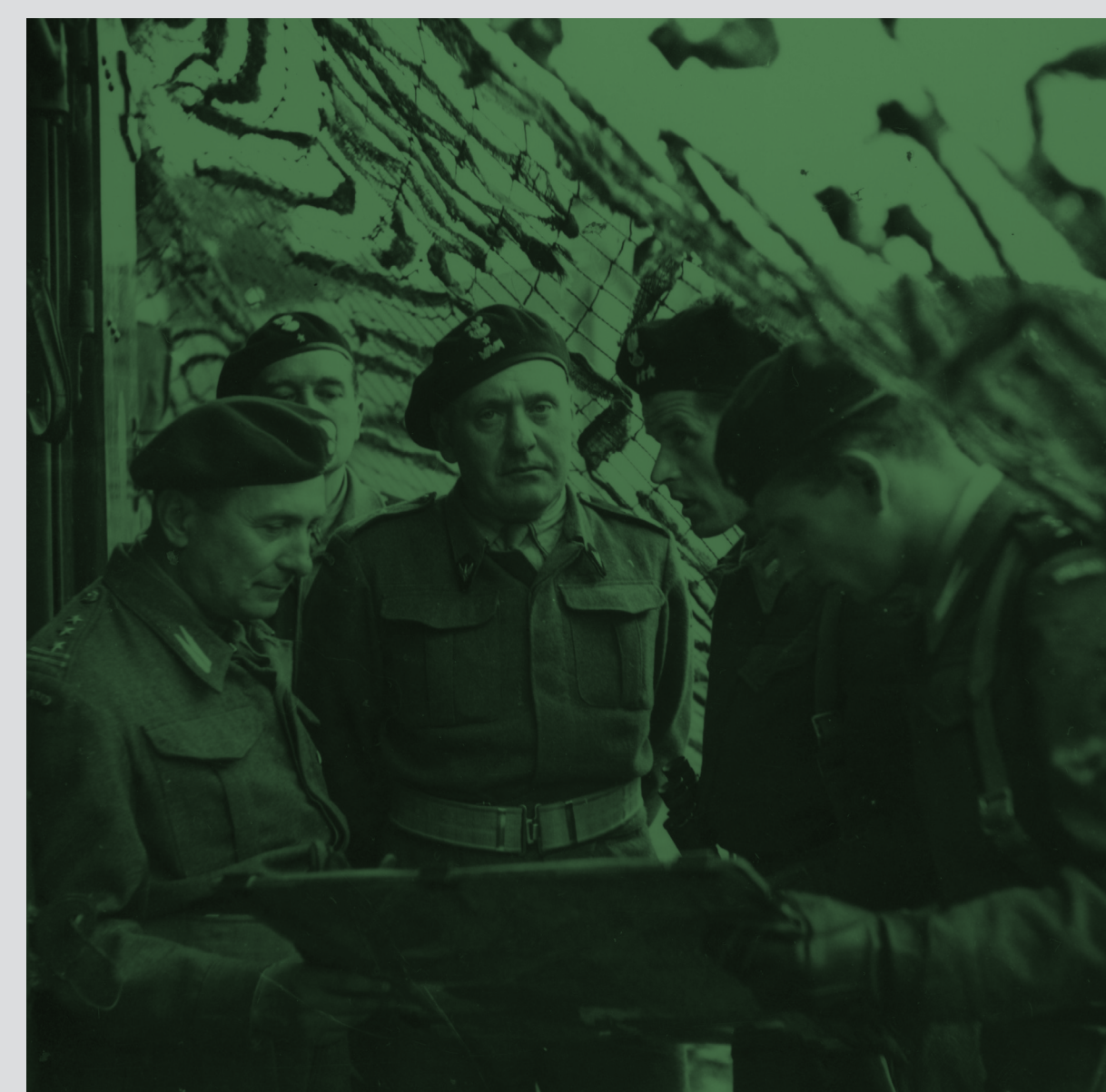

Stanisław Maczek

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

**BIOGRAFIE
WYSTAWY
ELEMENTARNE**

‘Baca’ (Herder)

Generaal Stanisław Maczek is een van de meest bekende commandanten van de Poolse strijdkrachten uit de Tweede Wereldoorlog. Door zijn sterk karakter, zijn leiderschap en zijn autoriteit, won hij de sympathie van zijn ondergeschikten die hem ‘Baca’ (Herder) noemden. Hij was een man van hoge eisen en discipline, met een mild en zachtvaardig hart. Hij streefde nooit naar roem en eer, maar samen met zijn pantserdivisie ging hij de geschiedenis in als een van de beste Poolse militaire commandanten. Na vele jaren is Maczek nog steeds een symbool van vastberadenheid en edelheid.

↑ Generaal Stanisław Maczek
en Kapitein Tadeusz Wysocki in een
commandotank, 14 juli 1944

📷 NAC

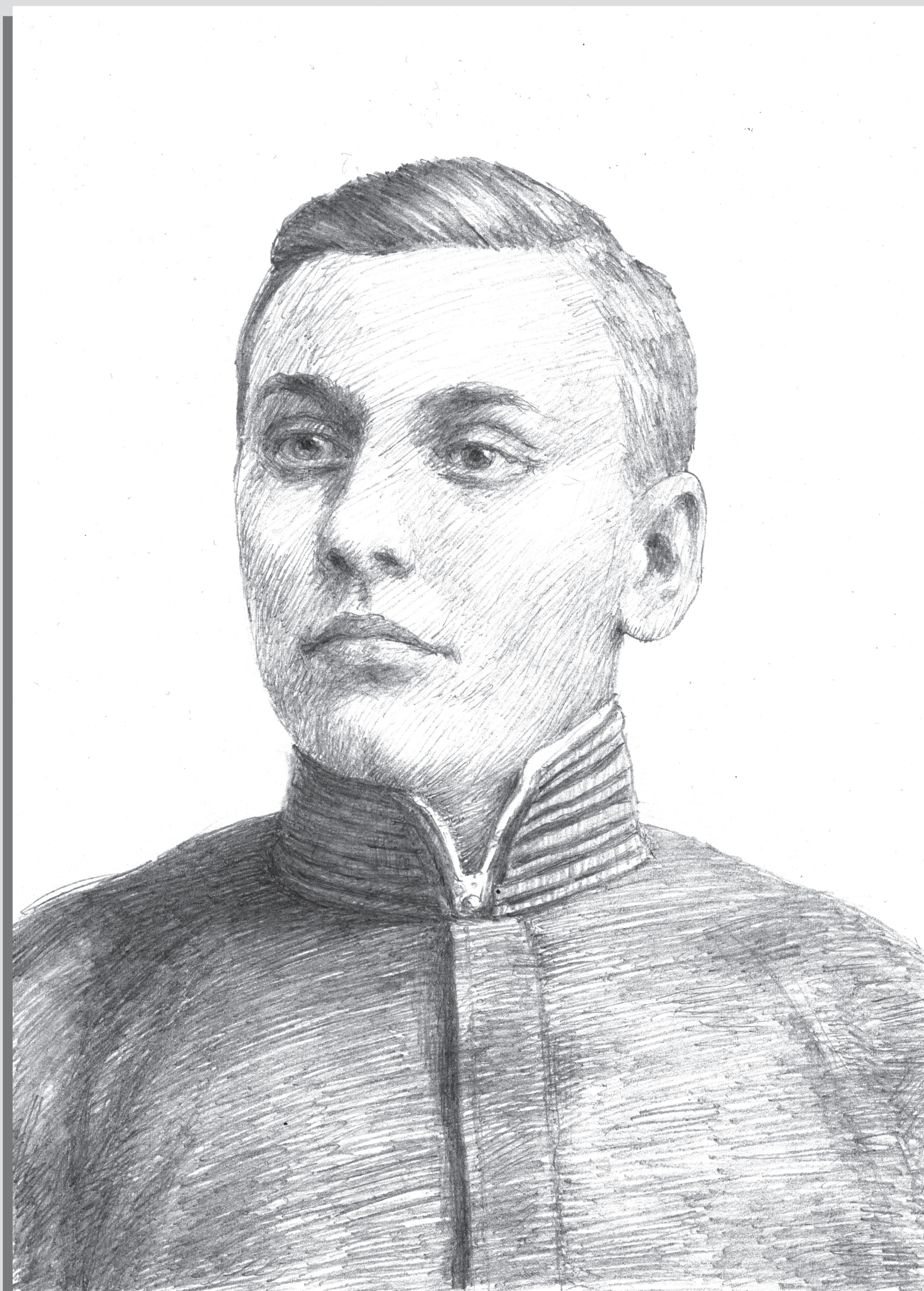
INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1892

Ouderlijk huis

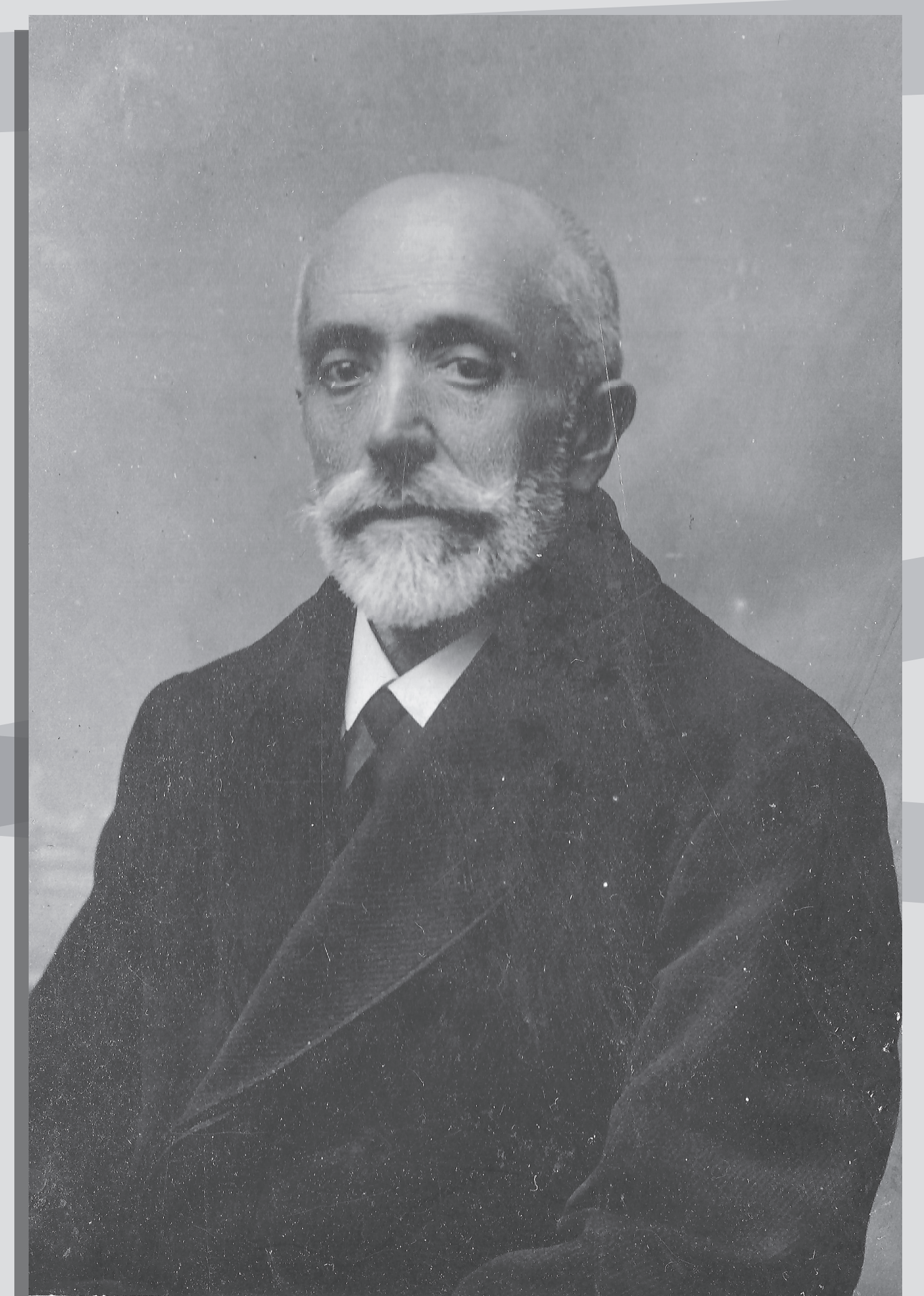
Stanisław Maczek werd geboren op 31 maart 1892 in Szczerzec bij Lviv, in een familie die Poolse patriottische tradities koesterde. Tijdens zijn studie nam hij onder meer deel aan de activiteiten van de scouting en de paramilitaire, onafhankelijke Schuttersbond. Hij nam in deze organisatie het pseudoniem 'Rozłucki' aan. Hij verwees daarmee naar de hoofdpersoon van Stefan Żeromski's novelle *Echa leśne* (Woud echo's), een opstandeling van de Januariopstand die door de Russen ter dood werd veroordeeld in 1914. Maczek werd gemobiliseerd in het Oostenrijks-Hongaarse leger, waar zijn buitengewone militaire talenten snel werden opgemerkt. Hij nam deel aan gevechten tegen de tsaristische en Italiaanse legers en ontving talrijke onderscheidingen. Hij zei dat hij ernaar streefde om de beste te zijn, omdat hij de enige Pool in het bataljon was. Toen hij in 1918 het nieuws vernam van het herstel van Polen, verliet hij de eenheid die in de Alpen vocht en ging naar Krakau om zich aan te melden bij het Poolse leger.

→ Anna Czerny, de moeder van Stanisław Maczek, gaf het leven aan vier zonen. Drie van hen stierven op jonge leeftijd in de Eerste Wereldoorlog en in gevechten om de onafhankelijkheid en de grenzen van de Republiek. Stanisław, die koos voor een carrière als beroepsmilitair, bleef als enige in leven.
 📷 Uit de collectie van Karolina Maczek-Skillen

← Stanisław Maczek toonde vanaf zijn jeugd interesse voor literatuur, geschiedenis en filosofie. Na zijn middelbare school, begon hij Poolse filologie en filosofie te studeren aan de Universiteit van Lviv. De tekening stelt Stanisław Maczek voor in een middelbare schooluniform.
 📷 Tekening: Jerzy Ozga

↓ Witold Maczek, vader van de toekomstige generaal, was een advocaat die afkomstig was uit een gepoloniseerde Kroatische familie die zich in Galicië vestigde tijdens de Oostenrijkse deling.
 📷 Uit de collectie van Karolina Maczek-Skillen

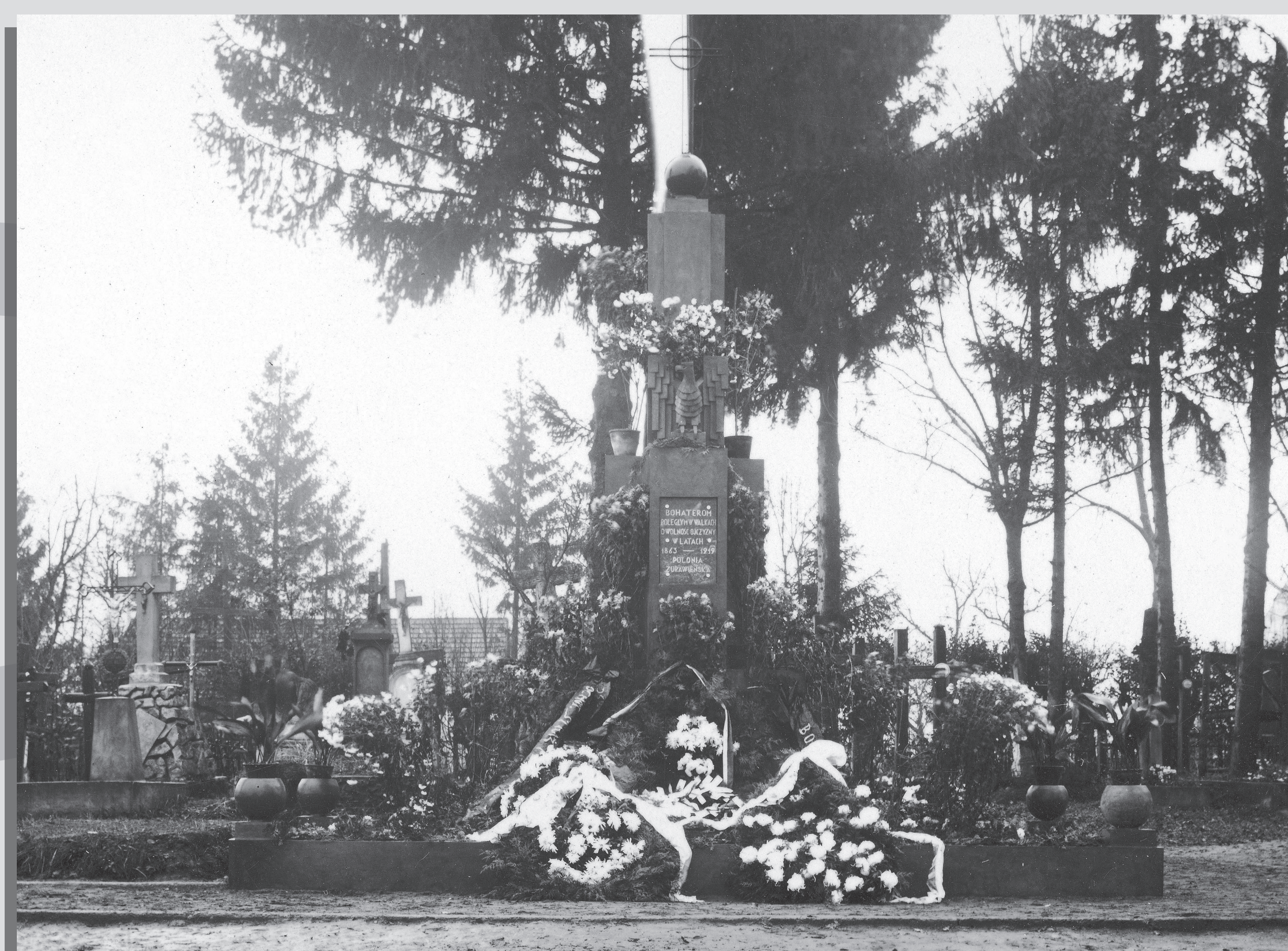
INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1918

Voor de grenzen van de Onafhankelijke Republiek

In november 1918 leidde Luitenant Stanisław Maczek in Krosno een compagnie vrijwilligers die op oorlogspad trokken tegen de Oekraïeners. In 1919 voerde hij het bevel over een 'vliegende aanvalscompagnie' van de 4e Infanteriedivisie, die voorop liep in het Poolse offensief. Hij onderscheidde zich door het heldhaftige leiderschap van de tegenaanval bij Żurawno, hetgeen werd opgemerkt door het staatshoofd Józef Piłsudski. Ondertussen werd de onafhankelijkheid van Polen bedreigd door een veel gevaarlijkere vijand - Sovjet-Rusland, dat de communistische revolutie naar het Westen probeerde te brengen. In de zomervan 1920 vocht Maczek bij Rivne tegen de troepen van Boedjonny's communistische Cavalerie, waarbij hij voor het eerst tanks gebruikte. In augustus 1920 deed hij een beroep op de opgedane ervaring in Lviv, waar hij de toestemming kreeg om een aanvalsbataljon van de 1e Cavaleriedivisie te vormen.

Stanisław Maczek was de eerste officier die in de onafhankelijke Republiek, op het slagveld, een promotie kreeg. Józef Piłsudski herinnerde zich het dreigende uiterlijk van Luitenant Maczek die, met modder bedekt en met een geweer op zijn rug en granaten achter zijn riem, van het slagveld werd gehaald.

Tekening: Jerzy Ozga

Op de plaats van de bloedige strijd in de jaren dertig tussen de 'vliegende aanvalscompagnie' en de Oekraïners over de schans bij Żurawno, werd een monument opgericht ter ere van de gesneuvelden tijdens de strijd voor de vrijheid van Polen.

NAC

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1931

Dienst in de Tweede Poolse Republiek

Het beëindigen van de militaire operaties in de grensgebieden van de Republiek hield de militaire carrière van Stanisław Maczek niet tegen die besloot om in het leger te blijven als officier in vaste dienst. In 1922 kreeg hij de rang van majoor, en een jaar later begon hij een cursus aan de Hogere Krijgsschool die hem voorbereidde op het leiden van grotere militaire eenheden. Tijdens deze periode was hij bekend als een voorbeeldige commandant van het 81ste Schuttersregiment van Grodno. Hij kreeg hoge cijfers en positieve beoordelingen van zijn superieuren, die de vindingrijkheid en tactische vaardigheden van de toekomstige commandant opmerkten. Een belangrijke gebeurtenis in het leven van Majoor Maczek was zijn huwelijk in 1928 met Zofia Kuryś en het stichten van een gezin.

→ Stanisław Maczek werd in 1931 gepromoveerd tot Kolonel. In een opinieverslag van dat jaar werd over hem geschreven: 'Uitstekend regimentscommandant met een natuurlijke gave voor leiding en tactisch inzicht'.

📷 Militair Historisch Bureau Luitenant-Generaal Kazimierz Sosnkowski

→ Vanaf 1935 was Kolonel-Majoor Stanisław Maczek (derde van rechts) de Infanteriedivisiecommandant in de 7e Infanteriedivisie in Częstochowa.

Hier afgebeeld met zijn superieur, Generaal Janusz Gąsiorowski (eerste van rechts), op de verjaardag van Maarschalk Józef Piłsudski.

📷 Uit de collectie van Adam Kurus

→ Vakantiefoto van Zofia en Stanisław Maczek met hun dochter Renata, Stanisławów, circa 1931

📷 Uit de collectie van Karolina Maczek-Skillen

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1938

Aan het hoofd van de 10e Cavalerie Brigade

↑ De kern van de 10e Cavalerie Brigade bestond uit twee gemotoriseerde cavalerieregimenten: het 24e Cavalerieregiment uit Kraśnik en de 10e Regiment Bereden Jagers uit Łańcut. Het hoofdkwartier van de eenheid bevond zich in Rzeszów. Op de foto: soldaten van de Brigade na hun intocht in Jurgów in november 1938.

📷 NAC

In de tweede helft van de jaren dertig werd besloten om de eerste grote gemotoriseerde eenheid in het Poolse leger te vormen - de 10e Cavalerie Brigade. In oktober 1938 werd haar het commando toevertrouwd van Kolonel Stanisław Maczek. Na een maand halt houden in de omgeving van Bielsko, werd de Brigade naar het aan Polen toegekende Spiš en Orava gestuurd. In december keerden de eenheden terug naar hun garnizoenen, en begon Kolonel Maczek met de intensieve voorbereiding en reorganisatie van de eenheid. In maart 1939 werd de Brigade gevechtsklaar gemaakt, en in augustus kreeg ze het bevel om het Krakau-leger te versterken. In de laatste dagen voor het uitbreken van de oorlog leidde Kolonel Maczek een eenheid van ongeveer 4,5 duizend soldaten en enkele tientallen tanks en verkenningsvoertuigen.

← Kolonel Stanisław Maczek met brigadeofficieren in de karakteristieke zwarte leren jassen, waarvan de naam 'Zwarte Brigade' is afgeleid. Jurgów in de streek van Spiš, november 1938.

📷 NAC

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1939

Poolse veldtocht

De agressieve plannen van het Derde Rijk werden uitgevoerd op 1 september 1939 met de Duitse aanval op Polen. Sinds het uitbreken van de oorlog was het de taak van de Brigade van Kolonel Maczek om de Duitse tanks tegen te houden op de passen van de Beskid Wyspowy en de vijand te beletten een pantseraanval in Klein Polen uit te voeren. De vertragende operaties van de 10e Cavalerie Brigade maakten onder andere de terugtrekking van het Krakau-leger uit (Opper) Silezië mogelijk. Vanaf 8 september 1939 nam de Brigade deel aan defensieve gevechten bij Rzeszów, Łańcut en Jarosław, waardoor de Duitsers geen snelle opmars naar Lviv konden maken. Op 17 september behaalde het de overwinning op de vijand bij Zboiska. Op die dag ontving Kolonel Maczek het bevel om de eenheid naar het zuiden te verplaatsen en naar Hongarije te evacueren.

↓ Bij Wysoka werd een Duitse Panzer I tank van de Duitse 2e Pantserdivisie geraakt door het nauwkeurig vuren van een Poolse Bofors. In de eerste week van september 1939 verloren de Duitsers tientallen tanks in een gevecht met de eenheid van Kolonel Maczek.
📷 Uit de collectie van Piotr Sadowski

↑ Tijdens de eerste week van de oorlog leidde Kolonel Maczek met buitengewone vindingrijkheid en toewijding de 10e Cavalerie Brigade in Wysoka, Skomielna Biała, Kasina Wielka en Jordanów, waardoor hij de bewondering van zijn superieuren en het respect van de vijand kreeg. Op de voorgrond: TKS tankettes.
📷 Fortepan

↑ De 10e Cavalerie Brigade stak de Pools-Hongaarse grens over bij de Tarta-berpas, uitgeput maar onverslagen, met al hun wapens en krijgsgevangenen, in een 'colonne, geordend als voor een parade'.
📷 Fortepan

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1940

Slag om Frankrijk

↑ Brigadegeneraal Stanisław Maczek in de abdij van Paimpont in 1940. De Fransen waren tegen de oprichting van een Poolse pantserdivisie. Pas na de Duitse aanval op Frankrijk in 1940 werd de oprichting van een licht gemechaniseerde divisie, en vervolgens van een licht gemechaniseerde brigade goedgekeurd.

📷 Uit de collectie van Gilles Lapers

In oktober 1939 trok Kolonel-Majoor Stanisław Maczek met zijn gezin naar Frankrijk dat zich in staat van oorlog met Duitsland bevond, en waar het Poolse leger al was gevormd. Uit waardering voor zijn prestaties tijdens de Poolse veldtocht, heeft de Poolse Opperbevelhebber en Premier Generaal Władysław Sikorski hem bevorderd tot Brigadegeneraal. In mei 1940 stemde de Franse zijde in met de oprichting van een licht gemechaniseerde brigade die de naam 10e Gemotoriseerde Cavalerie Brigade kreeg. Met de invasie van Hitler in Frankrijk in mei 1940 werd het best opgeleide en voorbereide deel van de Brigade naar het front in Champagne gestuurd. Tijdens een week van gevechten met de Duitsers, dekte de Brigade met succes de terugtocht van Franse eenheden. Op 18 juni 1940 gaf Generaal Maczek, vanwege de belegering, het bevel om het oorlogsmaterieel te vernietigen en in groepen naar Groot-Brittannië te trekken.

← De Renault R-35 tankbemanningen van het 1e Bataljon van de 10e Gemotoriseerde Cavalerie Brigade tijdens een rustpauze op de weg bij Avize in juni 1940. Het grootste probleem voor Generaal Maczek tijdens de gevechten in Frankrijk was de chaos in het Franse commando en de brandstofgebreken.

📷 NAC

← Poolse tanks tijdens de gevechten in Noord-Bourgondië. Van 16 tot 17 juni 1940 veroverde de 10e Brigade de door de Duitsers bezette stad Montbard na een dappere aanval en probeerde ze de oversteekplaats van het kanaal van Bourgondië te veroveren. Helaas slaagden de Duitsers erin de brug op te blazen waardoor een verdere aanval onmogelijk werd.

📷 NAC

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1942

1e Pantserdivisie

Generaal Maczek bereikte via Noord-Afrika de Britse eilanden, het laatste bastion van verzet tegen het Derde Rijk. In oktober 1940 nam hij weer het commando over van de 10e Gemotoriseerde Cavalerie Brigade in Schotland, en tegelijkertijd begon hij met de oprichting van een Poolse pantserdivisie als onderdeel van het Poolse leger dat op de eilanden werd heropgericht. Op bevel van Generaal Władysław Sikorski werd op 25 februari 1942 de 1e Pantserdivisie opgericht en werd Generaal Maczek tot Commandant benoemd. Bovendien kreeg hij het Gouden Kruis van de Orde Virtuti Militari voor zijn gevechten tot nu toe. Gedurende twee jaar intensieve training op de Britse eilanden werden de eenheden van de 1e Pantserdivisie opgeleid voor moderne oorlogsvoering. In mei 1944 bereikte de divisie gevechtsklaarheid, en in juli werd besloten om het naar Frankrijk te sturen.

↑ Tanks van de 1e Pantserdivisie tijdens een oefening bij Kinross, Schotland, in 1943. Bij zijn vertrek naar het vasteland voerde generaal Maczek het bevel over een eenheid van 16.000 soldaten, bijna 400 tanks en 4.000 voertuigen.

📷 Uit de collectie van Gilles Lapers

← Generaal Stanisław Maczek in gesprek met de opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in Europa, Generaal Dwight Eisenhower, tijdens een inspectie van de 1e Pantserdivisie, 13 april 1944.

📷 Uit de collectie van Gilles Lapers

→ Het embleem van de 1e Pantserdivisie was een zwarte helm met een huzarenvleugel in een rond oranje veld. De soldaten noemden het insigne gewoonlijk 'wiewiórka' (eekhoorn).

📷 Uit de collectie van Grzegorz Grześkowiak

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

↑ Infanterie van de 1e Pantserdivisie
tijdens de gevechten bij Hooge
Zwaluwe in Nederland
📷 AIPN

***Als jullie naar de eerste veldslag trekken,
zullen jullie de rekening eisen voor de
volledige vijf jaar van deze oorlog. (...) Dit
betekent echter niet dat jullie barbaarse
strijdmethoden moeten toepassen. Vecht
zoals een Poolse soldaat altijd heeft
gevochten in onze geschiedenis. Bevecht
elkaar hard en ridderlijk.***

Een fragment van het bevel van Generaal Stanisław Maczek
aan de soldaten van de 1ste Pantserdivisie, 6 augustus 1944.

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1944

1e Pantserdivisie in gevecht

← Het verwijderen van autowrakken op de Duitse terugtochtroutes. De overwinning in Falaise gaf Generaal Maczek en zijn troepen hun eerste overwinning sinds september 1939 en de kans om wraak te nemen op de vijand.

📍 Pools Instituut en het Generaal W. Sikorski-museum in Londen / Kaarten Centrum

In juni 1944 landden de geallieerde troepen op de stranden van Normandië en openden de frontlinie in West-Europa. Generaal Maczek's divisie voegde zich bij de geallieerde troepen in augustus 1944, tijdens de gevechten in Frankrijk, waar ze deelnam aan de met hoge verliezen belaste geallieerde operatie 'Totalize'. Half augustus besloot het geallieerde commando om de 1e Pantserdivisie in te zetten in het geallieerde plan om snel het gebied rond Falaise te veroveren, en grote Duitse troepen te omsingelen. Het was de taak van de Polen om de omsingeling af te ronden. Tijdens de bloedige gevechten veroverde de 1e Pantserdivisie de Mont Ormel-heuvel en leidde de aanval op Chambois. Het beleg werd geslagen op 19 augustus 1944 ten koste van veel slachtoffers. Ondanks wanhopige aanvallen van twee goede SS-divisies werd de omsingeling aan het Poolse deel van het front niet doorgebroken. De enige terugtochtroute voor Duitse eenheden werd bekend als de zogenaamde route des doods'. Als gevolg van de operatie werd het Duitse 7e Leger verslagen en werden bijna 200.000 soldaten van verdere gevechten uitgesloten. Na het herstel van de gevechtscapaciteit nam de divisie deel aan latere gevechten.

↑ Generaal Stanisław Maczek in gesprek met geallieerde oorlogscorrespondenten, augustus 1944.

📍 Uit de collectie van Gilles Lapers

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1944

‘Priority for Poles’

Generaal Maczek was enthousiast over het betrekken van een Poolse eenheid in de achtervolging van de vijand. De eenheden van de divisie legden gemiddeld 50 km per dag af, terwijl ze strijdopdrachten uitvoerden. De soldaten proefden de smaak van de overwinning. ‘Priority for Poles’ (Vorrang voor de Polen) werd de slogan die elke geallieerde soldaat in Frankrijk kende. Tijdens de achtervolging begin september 1944 bevrijdden de Polen Abbeville en Saint-Omer in Frankrijk en Ieper, Roeselare, Tielt en Gent in België. In de daaropvolgende weken nam de divisie deel aan gevechten aan de Belgisch-Nederlandse grens bij Axel, Hulst en Alphen. Op 29 oktober 1944 trokken Poolse tanks Breda binnen, met ovatie begroet door de Nederlanders. Na de bloedige gevechten om Moerdijk ging de divisie in de late herfst patrouilleren aan de Maas.

↑ Tijdens de gevechten om de Vlaamse stad Ieper vaardigde generaal Maczek een bevel uit dat het gebruik van artillerie verbood tijdens de verovering van de stad, om de levens en bezittingen van de burgerbevolking te beschermen. Deze daad van vrijgevigheid leverde de Generaal en de Polen de eeuwige dankbaarheid op van de Belgen en de Nederlanders.

📍 Heemkring Molenheide

→ Generaal Stanisław Maczek werd onderscheiden door de President van de Republiek Polen, Władysław Raczkiewicz. Voor zijn uitstekende leiding over de 1e Pantserdivisie tijdens de gevechten in West-Europa ontving hij de hoogste Poolse militaire onderscheiding - het Ridderkruis van de Orde Virtuti Militari en de belangrijkste Franse militaire onderscheiding - het Commandeurskruis van het Legioen van Eer.

📷 Uit de collectie van Gilles Lapers

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

1945

Commandant van het 1e Korps

↑ Het gevechtstraject van de 1e Pantserdivisie van Normandië naar Wilhelmshaven besloeg meer dan 1.800 kilometer. De soldaten van generaal Maczek brachten 283 dagen en nachten door in de strijd.

📷 Infographic IPN (Pools Instituut voor Nationale Herdenking)) '1e Pansterdivisie'

In april 1945 nam Polen deel aan hevige gevechten aan het Küstenkanaal als onderdeel van het geallieerde offensief dat eindigde met de intocht op Duits grondgebied. Op 5 mei 1945 nam Generaal Maczek samen met Canadese commandanten deel aan de capitulatie van de Duitse troepen. Een dag later drongen Poolse tanks de Kriegsmarinebasis in Wilhelmshaven binnen. Als erkenning voor zijn prestaties werd Generaal Maczek gepromoveerd tot Commandant van het 1e Poolse Korps in Groot-Brittannië, en onmiddellijk daarna tot Generaal-Majoor en benoemd tot Hoofd van het Commando van Poolse Legereenheden in Groot-Brittannië. Ter ere van de 'Baca' (Herder) hernoemden de Poolse soldaten de bezette stad Haren tot 'Maczków'. Het werd een belangrijk hulpcentrum voor Polen in bezet Duitsland.

↑ Generaal-Majoor Stanisław Maczek overhandigt een cadet van een peleton een certificaat van voltooiing van de cursus bij het Communications Training Centre (communicatieopleidingscentrum) in Kinross, Schotland, november 1945. Het overnemen van de positie van Commandant van het 1e Korps betekende dat Generaal Maczek zijn pantserdivisie verliet.

📷 Uit de collectie van Gilles Lapers

→ Generaal Maczek en Poolse tankers hijsen de Poolse vlag op de mast in Wilhelmshaven, 6 mei 1945.

📷 Pools Instituut en het Generaal W. Sikorski-museum in Londen / Kaarten Centrum

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

↑ Generaal Stanisław Maczek met het Commandeurskruis van het Legioen van Eer om zijn hals, en het Ridderkruis van de Orde van Virtuti Militari op de linkerzak van zijn uniform.

📷 Stadsarchief Roeselare

***Wij soldaten geven sterke troeven in
handen van politici. God geve dat zij ze
niet verspillen en dat het overvloedig
bloedvergieten op alle fronten niet
tevergeefs is.***

Fragment uit een brief van Generaal Stanisław Maczek aan de opperbevelhebber Luitenant-Generaal Kazimierz Sosnkowski, 25 augustus 1944

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Emigrant

1947

↑ Generaal Stanisław Maczek bij de viering van de bevrijding van Roeselare in België. Zijn hele leven hield Generaal Maczek zich afzijdig van de opzienbarende politiek, en bleef een morele autoriteit en een onbetwiste leider van de veteranen in ballingschap.

📍 Stadsarchief Roeselare

↑ Het stoffelijk overschot van generaal Stanisław Maczek werd begraven tussen zijn geliefde soldaten op de oorlogsbegraafplaats in Breda.

📍 Stadsarchief Breda

← Generaal Stanisław Maczek omringd door zijn dierbaren: zijn echtgenote Zofia, dochter Małgorzata, kleindochter Karolina en achterkleinzoon Aleksander Stanisław. Voor Generaal Maczek was de familie een van de belangrijkste waarden in het leven en die gaf hem de kracht om tegenslagen te overwinnen.

📍 Uit de collectie van Karolina Maczek-Skillen

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Herdenkingen

Dankbare gemeenschappen van bevrijde steden in West-Europa eerden de Poolse Generaal en zijn soldaten na 1945 met talrijke en uiteenlopende vormen van herdenking. In de Poolse Volksrepubliek, dat zweeg over de rol van de Poolse strijdkrachten tijdens de Tweede Wereldoorlog, waren er jarenlang geen gunstige omstandigheden voor de herdenking van Generaal Stanisław Maczek en zijn soldaten. Gedenkplaten, gefinancierd door veteranen, werden voornamelijk in kerken geplaatst. De situatie veranderde na 1989. Generaal Maczek werd de patroon van straten en scholen en verscheen op postzegels en munten. Zijn monumenten werden opgericht in Żagań, Gdańsk, Ustrzyki Dolne en Krakau. Tegenwoordig volgt de 10e Gemotoriseerde Cavalerie Brigade-Generaal S. Maczka uit Świętoszów de militaire traditie van de 1e Pantserdivisie. Er zijn verenigingen in vele landen en in Polen die de herinnering aan Generaal Maczek en de 1e Pantserdivisie koesteren.

→ In veertien Vlaamse steden zijn er plaquettes en monumenten die herinneren aan de Poolse bevrijders. Monumenten voor Generaal Stanisław Maczek zijn te vinden op de Mont Ormel-heuvel in Normandië en in de gemeente Terneuzen in Nederland. Het oudste standbeeld is dat van de Generaal in Beveren, België, onthuld in 1984 op het Generaal S. Maczek-plein.

📷 Foto: Theo Borghstijn

→ Een onbetwistbare attractie van de Poolse diaspora in Edinburgh is een monument van Generaal Stanisław Maczek op een bank, gelegen op de binnenplaats van het Schotse stadsbestuur, onthuld in 2018.

📷 Foto: Aleksandra Korol-Chudy

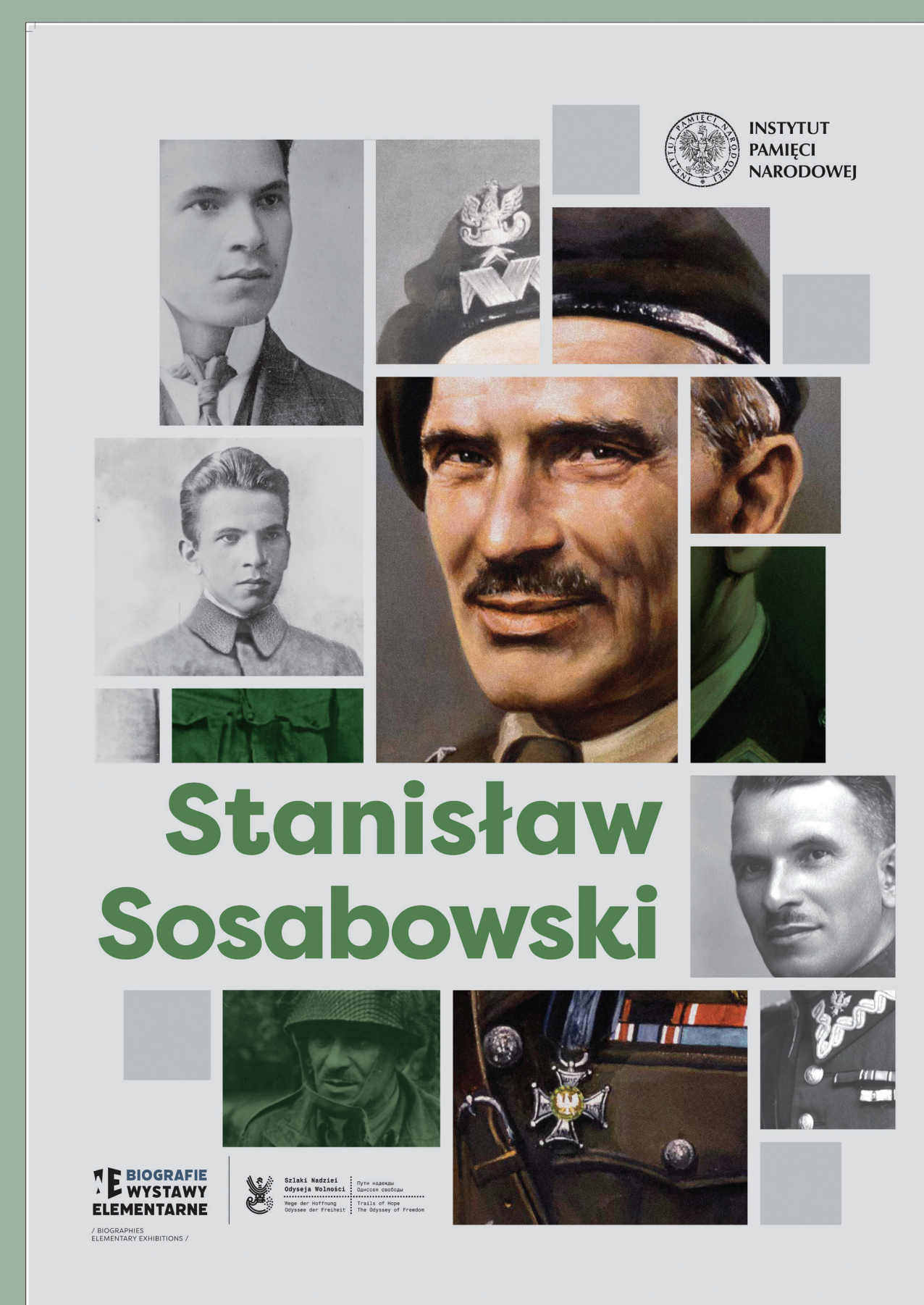
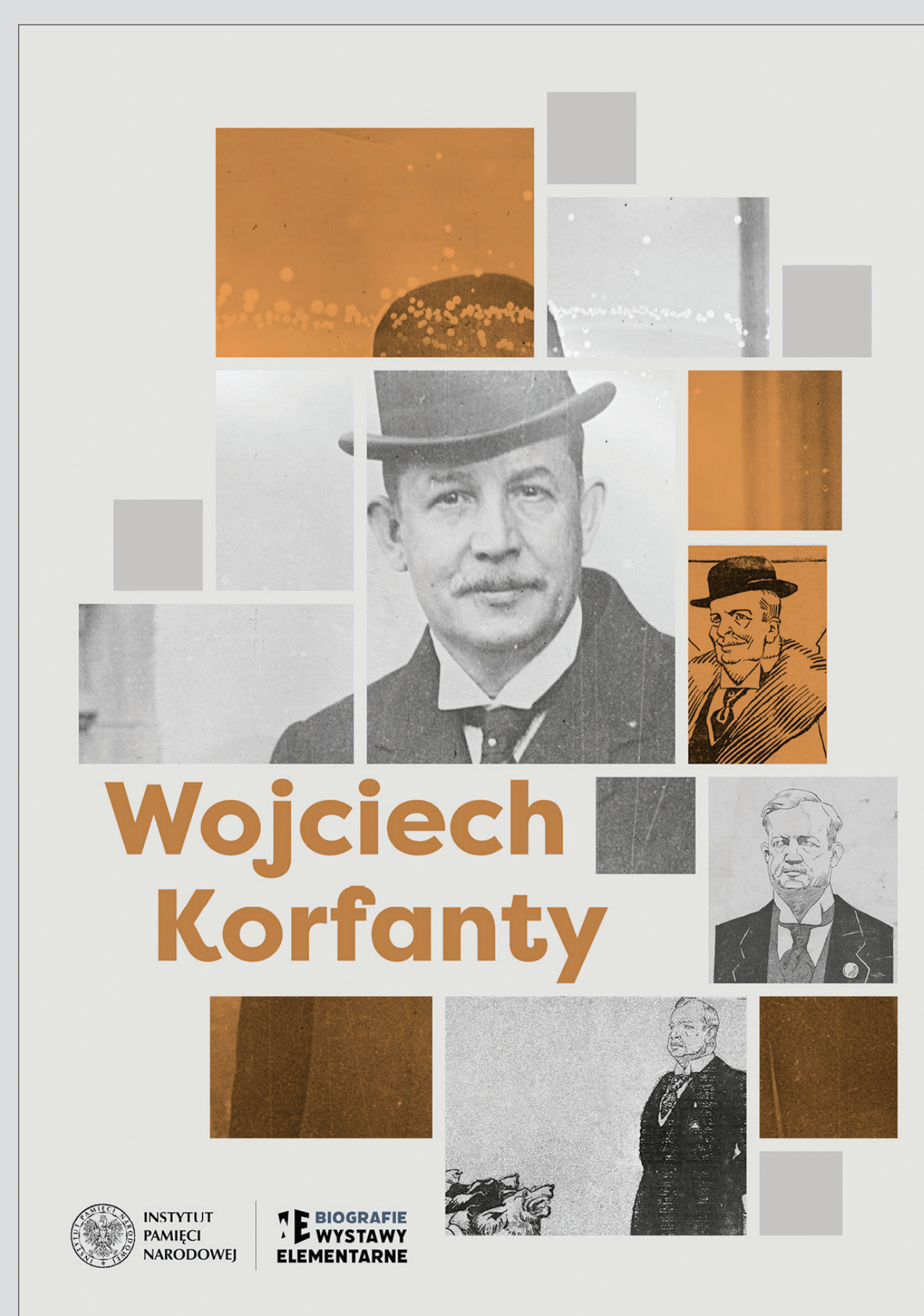
→ Gen. Stanisław Maczek is de patroon van meer dan een dozijn scholen in Polen. Een van de eerste die zijn naam kreeg was het Generaal S. Maczek Middelbare School nr. IV in Katowice in 1996.

📷 Foto: Krzysztof Łojko

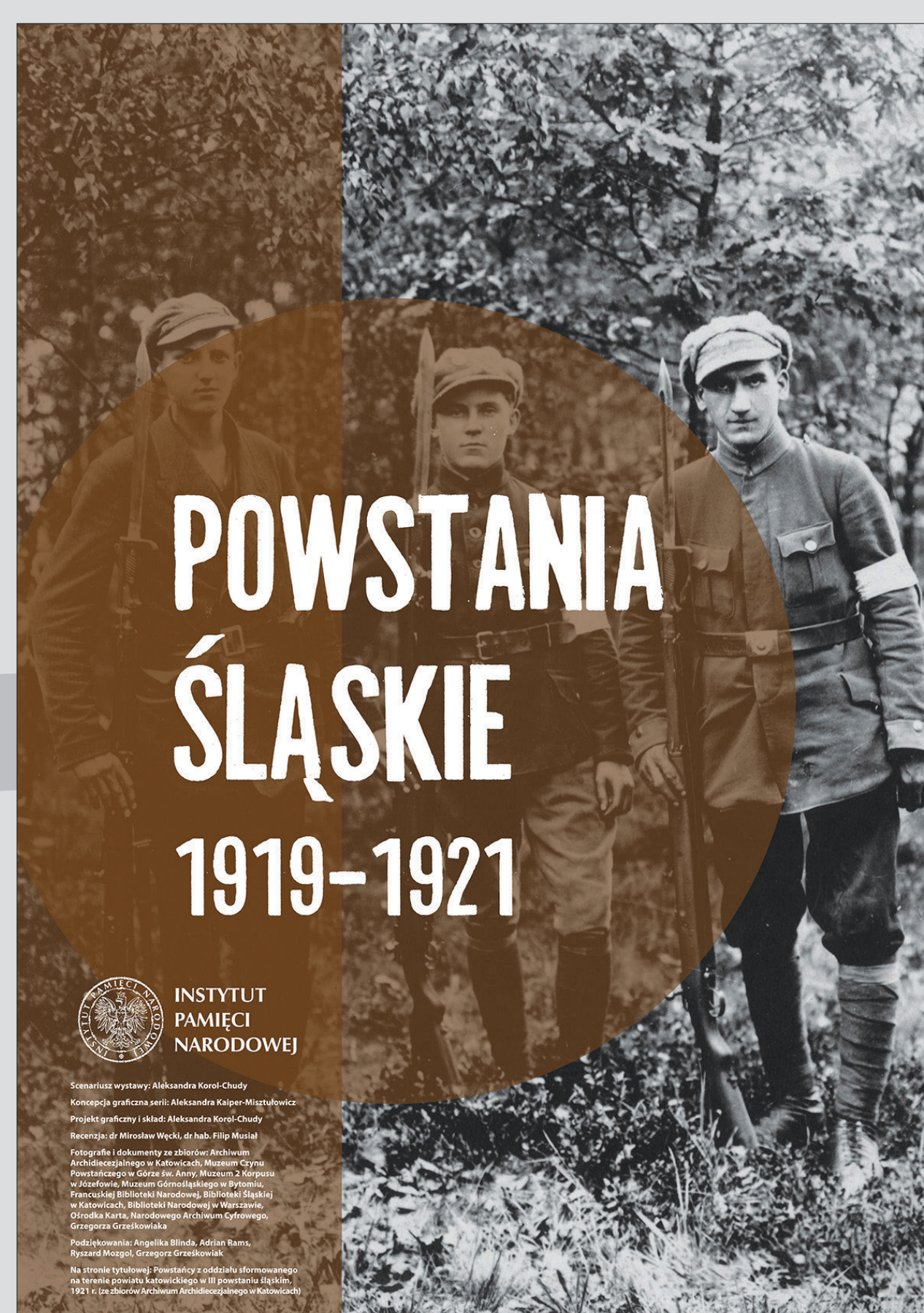

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Bekijk meer tentoonstellingen in deze reeks op www.edukacja.ipn.gov.pl

Bekijk andere tentoonstellingen van fundamenteel maatschappelijk belang:

Auteur van de tentoonstelling: Ryszard Mozgol

Recensie: Dr. Piotr Chmielowiec, Dr. hab. Filip Musiał

Proeflezen: Monika Rosenbaum

Vertaling van tentonstelling: Aneta Troost, Zosia Fabjan

Grafisch concept voor de serie: Paulina Żak

Samenstelling: Aleksandra Korol-Chudy

De tentoonstelling maakt gebruik van foto's en materiaal uit: het Nationaal Digitaal Archief, het Militair Historisch Bureau K. Sosnkowski, de archieven van het Instituut voor Nationale Herdenking, het Pools Instituut en het Gen. Sikorski Museum in Londen / de Fundacja Ośrodka Karta, het Stadsarchief Roeselare, het Stadsarchief Breda, de Heemkring Molenheide, het Fotoarchief Fortepan; de privécollecties van Karolina Maczek-Skillen, Gilles Lapers, Adam Kurus, Piotr Sadowski, Grzegorz Grześkowiak; foto's van Aleksandra Korol-Chudy, Krzysztof Łajko en Theo Borghstijn; tekeningen van Jerzy Ozga; een kaart van het gevechtspad van de 1. Pantserdivisie, afkomstig van de infanterie; tekeningen van Jerzy Ozga; een kaart van het gevechtstraject van de 1e Pantserdivisie, uit de infographic '1e Pantserdivisie' gemaakt door OBEN IPN in Wrocław.

De auteur van de tentoonstelling wil graag mevrouw Karolina Maczek-Skillen en de heren Bartłomiej Majcher, Jacques Wiack, Gilles Lapers, Adrian Rams en Dr. Angelika Blinda bedanken voor hun hulp.

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ